

Peter Wasmund

**Programma Quo ad Funebres Exequias Quas Matronae ... Annae Stuver, Viri ...
Pauli Havemanni, civis Reipublicae urbanae primarii, coniugi, marito absente
liberi moestissimi & propinqui praesentes Hodie ... paratas cupiunt, Omnes
omnium ordinum cives Academicos ... invitat /Rector Academiae Rostochiensis
Petrus Wasmundt I.U.D. & Professor**

Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776805266>

Druck Freier Zugang

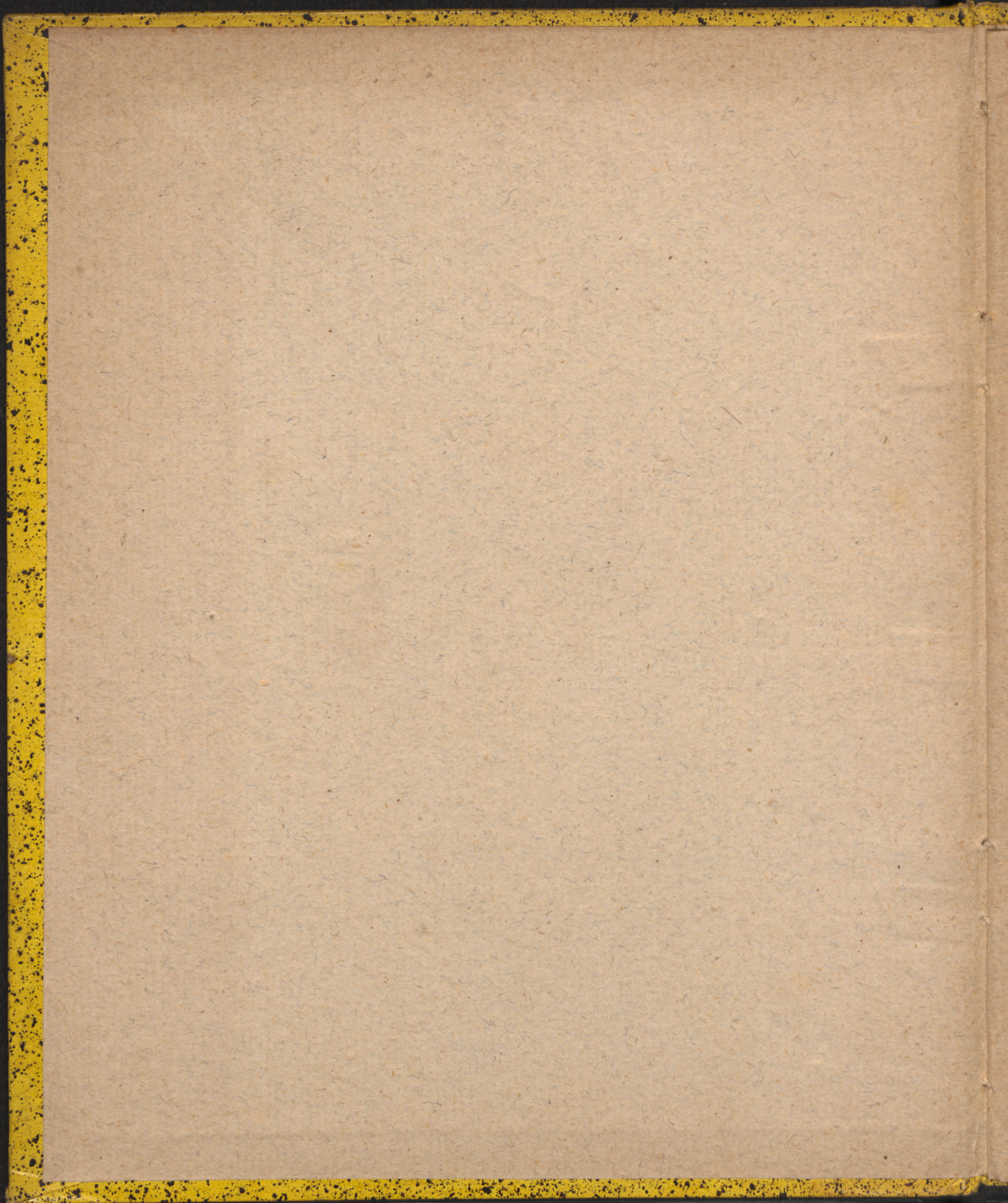

Wasmundt, P.

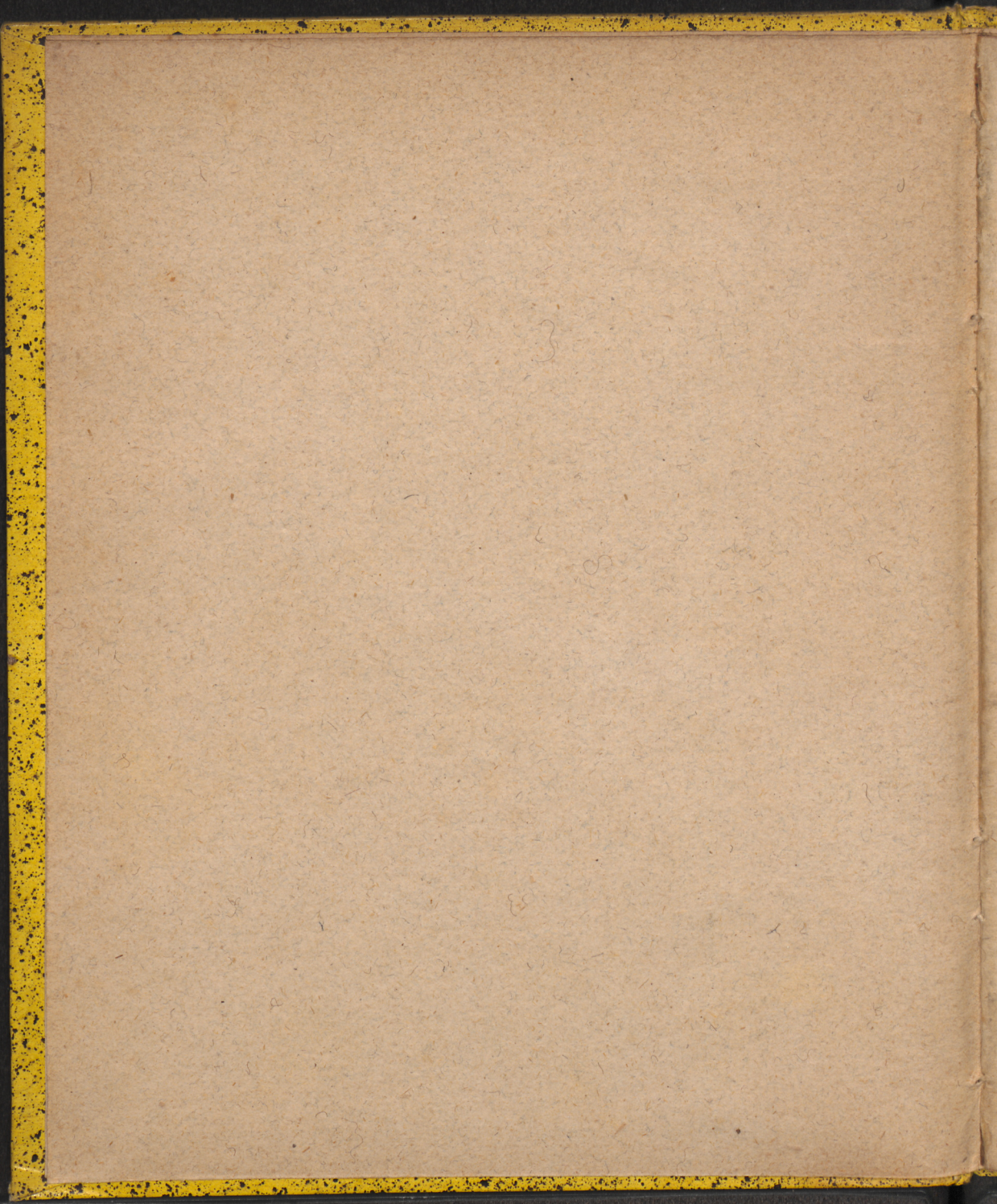
in A. Stuve.

u. P. Hagemann

Rostock, 1631.

Programma

Quo ad

Funebres Exequias

Quas

Matronæ Selectissimæ

ANNAE STUVEN,

Viri Præstantissimi

PAULI HAVEMANNI,

civis Reipublicæ urbanæ primarij,

conjugi, marito ablente liberi mœstif-
limi & propinqui præsentis

Hodiè in templo Jacobæo hora mediâ
paratas cupiunt,

Omnes omnium ordinum cives & academi-
cos officiosè invitât.

RECTOR

Academiæ Rostochiensis

PETRUS WASMUNDT

J. U. D. & Professor.

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
Anno M. DC. XXXI.

ANNUS STUUVEN
PAULI HAVEMANNI
Rector
Petrus Wasmund
J. U. D. & Professor

R E C T O R
Academiae Rostochiensis
P E T R U S W A S M U N D T
J. U. D. & Professor.

Patriarcha Jacob à Pharaone Aegypti Rege interrogatus, quot anni vitae ejus essent, respondit: Dies peregrinationis meae centum & triginta annorum sunt, pauci & mali, nec perveniunt ad dies patrum meorum, quibus illi peregrinati sunt. Ostendit Patriarcha jam sua aetate vitae mortalium terminum longe breviorum constitutum esse, quam prisca aetate parentum, inter quos licet non defuerint, qui vitae suae peregrinationem ad nongentos & sexaginta novem annos extenderint: interim tamen longissimus ille vitae tractus, si cum aeternitate conferatur, nullam penitus rationem habet, ubi mille anni sunt tanquam hesternae, & una dies, &

A 2

tota

tota etiam longissima hominis vita instar spiritus. In hac autem fugaci brevitatem mortalis vite depingenda Ethnici saniores & Philosophi inter se contendisse & certasse videntur, sic ut verba pariter & res illis defuerint, quibus inanem & evanidam vite mortalis fugacitatem satis exprimerent & depingerent. Alius vitam hominis confert cum rosis, quae repente nascuntur, senescunt, & intereunt. Alius hominem cum bulla comparat, quae decedente pluvia in aquis visitur, & de qua merito ambigere possis, citius nascatur, an vero evanescat. Alius cum arborum folijs, quorum unum post aliud marcet & decedit. Alius vitam hominis appellavit umbram & flatum; alius vocat fumi umbram; alius denique appellat umbram somnium; quo nihil vanius dici vel cogitari potest. Merito itaque Seneca vitam hanc nil nisi fabulam esse dicit, in qua homo ipse varias miseriarum formas induit: qui qualis sit, si quaeris? D. Bernhardus respondet: Homo dolens quod natus, erubescens, quod nudus. Aristoteles, etsi Ethnicus, non tamen minus apposite eandem quaestionem resolvit, & hominem imbecillitatis exemplum, temporis spoliolum, fortunae ludibrium, mutationis imaginem, invidiae trutinam

tinam, & quod reliquum est, pituitam & bilem esse, ait. Idemq; Seneca probat, dum in libro ad Marciam hominem describit, vas quassum, corpus fragile, nudum, inerme, alienæ opis indigum, ad omnem fortunæ aleam projectum. Quæ omnia si quis accuratiore judicij trutina pensitet, non immeritò ambigat, anne rectius Democritus risu, an Heraclitus fletu, perpetuo humanæ vitæ vanitates miserias & fragilitates exceperit. Nos vero verbo Dei edocti, lapsum primorum nostrorum parentum, & inde in nos derivatam contagionem meritò deploramus: ast quando Jesu Christi passionem mortem & resurrectionem consideramus, meliori jure ridemus & exultamus, quippe scientes, corpora, nostra per mortem velut seminata in ignominia, resurrectura cum Christo in gloria. Felicem ergo hunc transitum, quo ex caduca in æternam vitam, de labore ad refrigerium, de expectatione ad præmium, de agone ad bravium, de fide ad notitiam, de peregrinatione ad patriam ducimur. Personas itaq; in terrestri hac scena ita agamus, ut, peccatorum exuvijs abjectis, in caelesti palatio æternis gaudijs perpetuò fruamur. Talem actricem in scena hac mundana se præstitit honestissima & pientissima matrona

ANNA STUVEN & lætissimam catastrophem
actioni divinitus sibi destinata imposuit. Pro-
diit illa in hanc lucem & mundi theatrum 25.
Novemb. Anno superioris seculi 1585. nata pa-
rentibus & majoribus honoratissimis. Patrem
habuit *Henricum Stuvem*, civem hujus urbis
primarium, matrem *Margaretam Gerdes*, fæ-
minam matronali decore conspicuam. Ex his
parentibus prognata defuncta nostra mode-
stiam, probitatem, pietatem, accedente paren-
tum educatione sedula excoluit: postquam ve-
ro matura viro esset, collocata est in matrimo-
nium anno 22. ætatis viro præstantiss. *Paulo Ha-
vemanno* civi Reipubl. urbanæ primario, viro
literato & literatorum fautori haut postremo,
cum quo tranquillè placidè ac concorditer 24.
annis vixit. Hunc maritum toties exoptatum
matrona hæc octo liberorum patrem reddidit,
trium filiorum & quinque filiarum, ex quibus
quatuor CATHARINA, scilicet, *Margareta
Laurentius* & *Elisabetha* per Dei gratiam adhuc
superfunt: Quatuor vero, *Henricus* nempe,
Anna, *Paulus* & *Magdalena* fato suo matrem
in mortalitate hac præcesserunt. Durante con-
jugio rem domesticam administravit cautè, fa-
miliam direxit prudenter, marito semper fida
thori

thori socia & affabilis fuit; donec in hisce turbis. bellicis, tormentorum reboatu, tubarum clangore, tympanorum sonitu, & armorum strepitu, absente marito, vigore animi se sustinuit, sortita in muliebri corpore virilem animum, quo suffulta, mortem non modo magno animo præstolata est, verum etiam despectit, idque non tantum sua vi, sed Dei virtute, quem arctè pectori infixerat, qua factum est, ut fœminam hanc ex hac vita mortali avocaret, & nudius tertius ab omnibus peccatis perpurgatam eò deduceret, quo ante aliquot secula beatissimos multos assumpsit: ubi nunc convivia illa agit, non cum Judæis, de mitigata captivitate Babylonica, sed cum mentibus Sanctis, de absorpta ac devicta morte in Christi victoria.

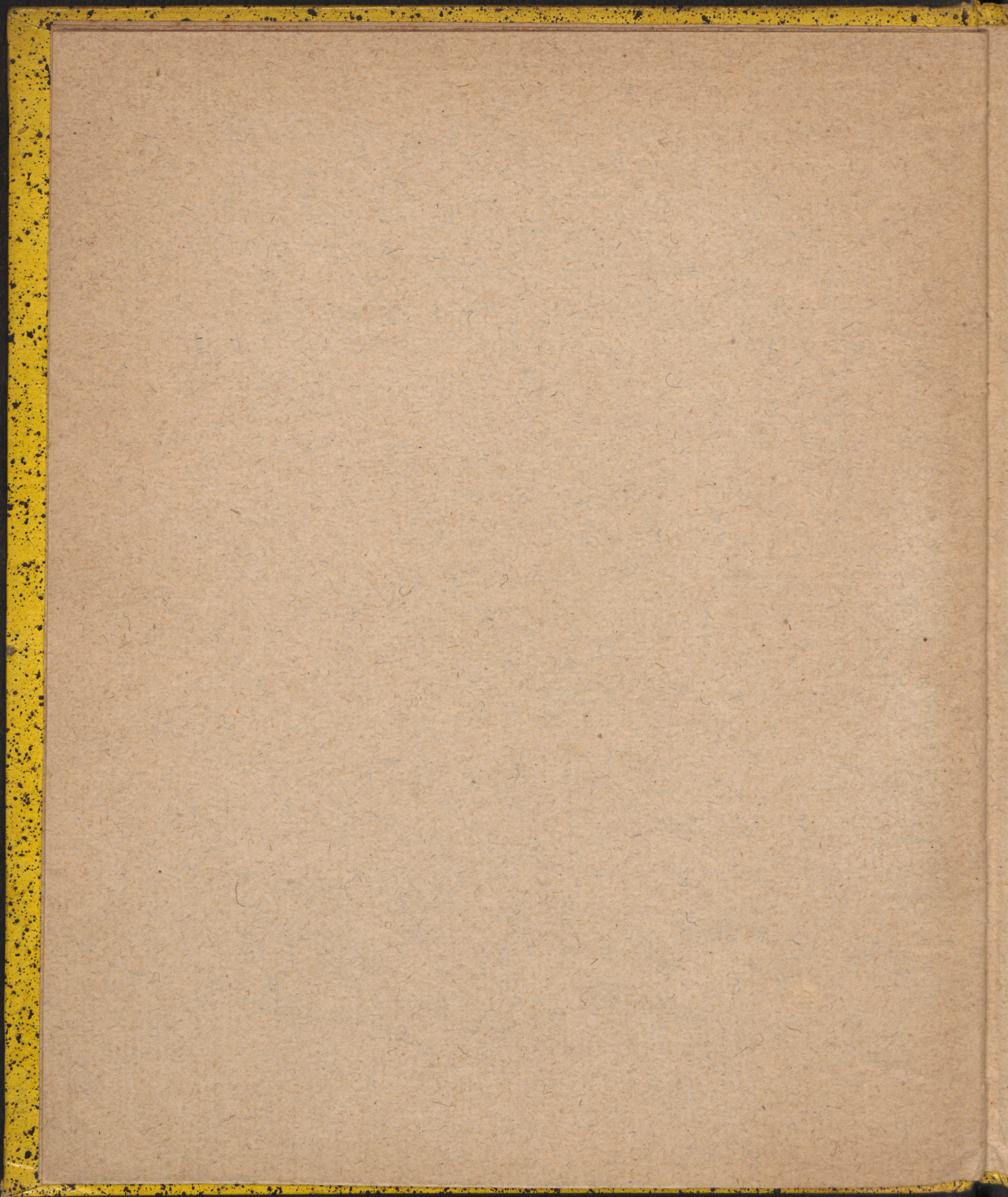
Hujus ergò tam eximiæ matronæ exuvias liberi mœstissimi & propinqui gremio matris magnæ hodiè in templo Jacobæo hora media prima commendari curant. Ad quam ut Academiæ nostræ cives loco dicto ac tempore conveniant denuò ab ijs contendimus. Facient eo officio quod existimatione ipsorum dignum est, honestissimæ familiæ condolentiam suam ostendent, eique solatium haut exiguum præstabit.

Eadem

Eadem opera suæ conditionis mortalem i-
maginem inspicient, ac divinæ dignitatis ex-
plum considerabunt, qua factum est, ut vita
non solum mediocris, sed etiam tranquillus
excessus piæ defunctæ contingeret. Denique
ab aliis expectabunt, quod huic defunctæ ma-
tronæ hodiè præstabunt. P. P. Sub sigillo A-
cademiæ 2. Septemb. M. DC XXXI.

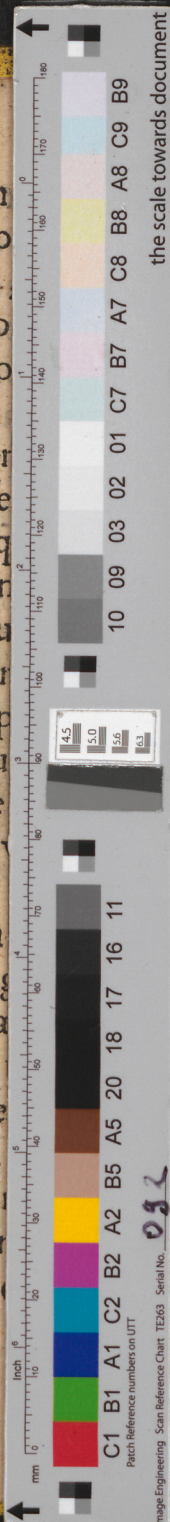

thori socia & affabilis fuit; don-
bis. bellicis, tormentorum rebo-
clangore, tympanorum sonitu,
strepitu, absente marito, vigo-
stinuit, sortita in muliebri co-
animum, quo suffulta, mortem
gno animo præstolara est, verur-
xit, idque non tantum sua vi, se-
quem arctè pectori infixerat, q-
ut fœminam hanc ex hac vita re-
ret, & nudius tertius ab omnibu-
purgatam eò deduceret, quo ar-
cula beatissimos multos assump-
convivia illa agit, non cum Ju-
gata captivitate Babylonica, se-
bus Sanctis, de absorpta ac de-
Christi victoria.

Hujus ergò tam eximiæ ma-
liberi mœstissimi & propinqui
magnæ hodiè in templo Jacoba-
prima commendari curant. Ad q-
miæ nostræ cives loco dicto ac te-
niant denuò ab ijs contendimus.
ficio quod existimatione ipso-
honestissimæ familiæ condoler-
stendent, eique solatium haut
stabit.

tur-
rum
rum
e su-
ilem
ma-
espe-
ute,
est,
oca-
per-
t se-
unc
niti-
enti-
e in
vias
atris
edia
ade-
ve-
of-
est,
n o-
pra-
dem